

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Baggrunden for forslaget

Der har gennem de senere år været en stigende efterspørgsel på høreapparatbehandling. Således udleveredes i 1993 ca. 53.000 høreapparater fra sygehusenes audiologiske afdelinger, mens der i 1997 blev udleveret ca. 65.000 apparater. Stigningen i efterspørgslen er ikke fuldt ud opvejet af den kapacitetsforøgelse, der er sket på de audiologiske afdelinger, og der er derfor opstået ventetider i forbindelse med udlevering af høreapparater.

Folketinget vedtog den 10. juni 1997 lov nr. 458, hvorved området for støtte til høreapparater overførtes fra kommunerne til amtskommunerne. Loven trådte i kraft den 1. juli 1997.

Formålet med lovændringen var at skabe bedre muligheder for at tilrettelægge en mere effektiv organisering af høreomsorgen, idet bevillings- og betalingsforpligtelsen blev overført til amterne.

Samtidig blev kravet om, at høreapparatbehandling - forstået som høreprøve, udlevering og tilpasning af høreapparat og nødvendig opfølgning - alene kunne finde sted på audiologiske afdelinger, ophævet. Herved blev der givet amterne adgang til at foretage de nødvendige organisatoriske ændringer internt, herunder se på hvordan den samlede ekspertise på de audiologiske afdelinger og de amtskommunale høreinstitutioner kan udnyttes bedst muligt, ligesom amtskommunerne fik mulighed for fx at inddrage privatpraktiserende ørelæger og private høreklinikker i opgaveløsningen.

Lovændringen pr. 1. juli 1997 og mulighederne for ændret tilrettelæggelse af arbejdet har dog ikke i tilstrækkelig grad nedbragt ventetiderne.

Forslagets indhold

Forslaget giver mulighed for et friere valg af leverandører af høreapparater og bidrager dermed til en øget konkurrence, som på længere sigt må forventes at medvirke til en nedbringelse af de lange ventelister på høreapparatbehandling.

Herefter kan den hørehæmmede selv vælge at lade høreapparatbehandlingen foregå i det offentlige uden egenbetaling, eller vælge at gå til en godkendt, privat høreapparatleverandør og dermed opnå et tilskud på kr. 3.000 pr. høreapparat. Tilskuddet kan ikke udgøre mere end de faktiske udgifter.

Det er en betingelse for at opnå tilskud, at ansøgeren er blevet henvist til høreapparatbehandling af en speciallæge i øre-, næse og halssygdomme.

Allerede i dag henvises langt størstedelen af patienterne ved landets audiologiske afdelinger fra speciallæger. Det skønnes, at omkring 5-10 % af henvisningerne sker fra alment praktiserende læge eller på anden måde.

Børn og unge under 18 år forudsættes fortsat behandlet i den offentlige høreomsorg.

Med henblik på at sikre kvaliteten i høreomsorgen vil det være en betingelse for at opnå tilskud, at høreapparatet udleveres fra en godkendt leverandør, der opfylder de krav, som Sundhedsstyrelsen fastsætter for god høreapparattilpasning.

Vælger ansøgeren at forblive i det offentlige system vil hjælpen fortsat være gratis. Ansøgeren vil i denne situation i samarbejde med den audiologiske afdeling få det bedst egnede og billigste høreapparat udleveret.

Hvis ansøgeren vælger behandling hos en godkendt, privat høreapparatleverandør, vil pågældende modtage et tilskud på 3.000 kr. pr. høreapparat. Sammen med en eventuel egenbetaling forudsættes tilskuddet at dække høreprøve, høreapparatet, tilpasning, afprøvning, service, garanti, således at der tidligst kan udløses et nyt tilskud efter en 4 års periode, medmindre pågældende borger er udsat for en markant helbredsbetiget forværring i sin hørelse, der kan begrunde et nyt apparat.

Amtskommunen afholder efter servicelovens § 131, stk. 6, udgifterne til hjælpemidler og forbrugsgoder, der bevilges af amtskommunen, jf. § 97, stk. 2.

Forslaget om den ændrede ydelsesstruktur er betinget af, at der samtidig sikres den tilstrækkelige faglighed i leverandørledet, jf. nedenstående forslag om kvalitetssikring og om personaleforhold.